

דווידזון עם צחי נוי בהסרת "ספיחם"
אני מרוויח בכל סרט כמה מאות אלפי דולרים...

אז מלימודי קולנוע בלונדון, ורציתי לביים סרטים צ'כיים. אמרתי לחברים מה זה כל סרטי הבורקאס שעושים בארץ הזאת? לאיזה סרטים התכוונת?
עשו אז סרטים כמו סלאח שבתי.
דווקא סלאח שבתי?
כן, סרטי עדות. נו את יודעת, סרטי בורקאס. רק מאוחר יותר הבנתי ששגיתי. למה? כי אמרו שהגורם קם על יוצרו?
לא, אני אסביר לך. כשגמרתי את ביתר הספר לקולנוע, היו לי באמת חלומות גדולים. אמרתי לך, רציתי לעשות סרטים צ'כיים. או עשיתי את שבלול, שהיה סרט כזה דוקומנטרי, כמעט על חברים. סרט קטן שמעניין היום רק את מי שהיה מעורב בעשייתו כמיסמך נוסטלגי. אבל תחשבי מה זה צ'כיים — זו שפה, זה טיפוסים, זה מנהגים. ומה זה סרטי בורקאס אם לא כל דברים שמניתי? כך שבעצם כיום אני לא רואה כל רע בסירטי בורקאס.
כמו מישפחת צנעני?

את יודעת מה? אני מתנגע למישפחת צנעני. ממש אהבתי את הסרט הזה. סירטי הבורקאס שלנו הם סרטים על ה"חוי", על העדות, על המינהגים, על התרבות, המאכלים, השפה. היום אני מבין ש"שגיתי" שאין בנה רע. להיפך.
אתה מעורה בחברה ההולנדית וורית? אני יודעת שקשה מאוד לחדור לתוכה.

לא חשוב שזה קשה. זה קשה אם אתה מחוץ לתעשייה. אני אוהב גורא להיות בבית עם המישפחה. לא יכול להיות את השואראוף, לנסוע ברולס-רויס וללבוש בגדים כמו ליבראצ'י. אני וברוריה לא מס' חובבים איפה שאנשי הקולנוע מסתובבים.
אתה מוזמן לבתים של הולנדים ויריים ירוקים?

תראי, זה קשר שצריך לטפח, זה לא פשוט. את זוכרת אותנו בתקופה שהייתה קיימת הגר? שם אין דבר כזה. אין הביחד הזה. אין חדות היצירה הזאת, המשותפת. כששלום חנוך, אריק איינשטיין, אורי זוהר, שיסל ואני היינו נפגשים, אפילו סתם לי בילוי, תמיד היה יוצא מזה איזה סרט, איזה שיר, משהו. שם אין דבר כזה.
אתה לא מרגיש שאתה חי בתוך קהיליית הקולנוע בהוליווד בתוך גמו ישראלית?

אנחנו לא בגטו. אולי יהיה לזה צליל שלילי, אבל אני בטוח שתביני. אנחנו יותר מאפיה ישראלית מאשר גטו ישראלי.
אתה זכר חבורת מנחם גולן זה מאפיה ישראלית?

בדרך ההומור, כמובן, מאחר שהוליווד היא יהודית, ורוב הבימאים והמפיקים הם יהודים, הם מכנים אותנו בחיבה מאפיה.
אני יודעת שלפחות בתחילה, כאשר "קנן פרודאקשן" הוקמה, התייחסו אל החברה ואל ראשיה הישראלים כספקנות מסויימת.

זה נכון. היחס היה מעט סקפטי, אבל כעת זה הולך ונעלם. והי חברה שהצליחה לעלות, מאז שמנחם יורם לקחו אותה לי (המשך בעמוד 60)

אחריכך אם אפשר להקטין את יוסי פולק על המסך. אצל מנחם זה לא יכול לקרות. הוא יכול להתנגד לשחקן, אבל ברגע שאני בוחר בו, הוא רק מעודד, מדריך ואוהב. מנחם גולן הוא תעשיית הקולנוע הישראלי. הוא נותן המון עבודה לאנשים מהתעשייה. ואיש הזה אוהב קולנוע בצורה בלתי-ירגילה, ולמרות שהוא מצליח כל כך בארצות-הברית, הוא עושה סרטים בארץ וכל הזמן.
גם אתה עושה סרטים בארץ וכל הזמן. מדוע, אם כך, אתה צריך לגור בלוס-אנג'לס?

זה כמו שתשאלו את זובין מהטה למה הוא לא מנצח בהודו, שלא לדבר על צוקרמן, פרלמן וברנבאום. למה אני צריך להיות רק פה? למה שלא אהיה בהוליווד?
אתה אמרת למה? כי אתה עושה סרטים ישראלים בארץ.
אני גר בגולה. זה לא פלוס זה מינוס. אין לי ברירה.
למה אין לך ברירה?

מכיוון שהקולנוע העולמי הוא בהוליווד, ואני רואה את עצמי — וכך רואים אותי בקהיליית הקולנוע — כחבר בקהיליית ה"קולנוע הבינלאומית". הפכת לחבר בקהיליית ה"קולנוע הבינלאומית בעיקבות סירי פי, "אסקימו לימון", שצולמו בי ארץ, לא בהוליווד.

זה נכון, אבל אני רוצה להגיע לכמה שיותר צופים, ויש כמה מרכיבים לזה שאני באמריקה. קודם כל, השתלמות. לראות איך עושים סרטים בעולם הגדול, והוליווד היא בירת הקולנוע.

את המושג סירטי בורקאס המצאת אתה.
נכון, אני המצאתי את המושג הזה. חורתי

הועתי, אבל למולי היתה שביתה כללית בשדה-התעופה.
אתה מרוצה מעבודתך עם מנחם גולן?

מבחינה של יוצר קולנועי מצבי לא יכול להיות טוב יותר. גם מנחם וגם יורם מסוג געים על המדיה. הם נותנים לי עידוד בלתי-ירגילה. אני זוכר סרט, שהמפיק שלו היה איזו שני איש-קולנוע ידוע, אולפני ברק, היום האולפנים המאוחדים. זה היה

החיים שלי. ההגרים בסרט סמלה המגמרח זה סמלה בזה זה אריאל סולניצקי, כיום עצמון זה יעל אביב. יהודלה צביקה, ובנצי זה אני, בועז

בעת צילום סרטי המפורסם עזית הכלבה הצנחנית. אני רציתי את יוסי פולק לתפקיד הראשי. שני התנגד. הוא אמר: אתה מוכרח להחליף את פולק. הוא גבוה בשביל התפקיד. בן-אדם גבוה עם כלב זה לא מתאים.
למחרת, דקה לפני הצילומים, ניגש שני לפולק ואמר לו: ראיתי אתמול ראשם. אתה נראה כמו שק תפוחי-אדמה. את לא תאמיני מה שאני הולך לספר לך. זה כבר הפך לבדיחה באולפנים. הוא שאל אותי

היא היתה סינדרלה.
בית בחנות ג'ינס. ורגע

היה מבין אם כך את האחי
שאתה לוקח על עצמך בגילוי
לדות האלה, הרואות כך את
האכיר על הסוס הקבן?

אני אגיד לך את האמת: כשזה קרה עם מרי, ממש נבהלתי. מאז אני ממש משתדל שלא להתקשר כל-כך לשחקניות, ולא לק שור אותן אלי. אבל אני חייב להתאהב בכחורות האלה, אחת איר יתאהב בהן הקהל היושב בקולנוע?

אתה יודע שאחרי שאיבון תבעה אתכם למישפט על הפרת חוזה, הסתובבו בעיר שמועות כי הענשתם את איבון מיכאלי ופירסמתם תצלום עירום שלה ושל יפתח קצור על הפוסטר של הפרט. אנשים אמרו: היא לא רוצה שאנשים בקולנוע יראו זה את התחת, גולן את דווידזון התחילו שכל הארץ תראה זה את הציצים.

מה פתאום הענשנו אותה? אני חושב שזו תמונה נורא יפה. את רואה מה זה? ככה זה במדינה. אנשים קטנים רואים ה"כל דרך האספקלריה של העיניים שלהם. סתם השמצה. מה פתאום עונש? אני באמת חושב שהתמונה יפה. אבל הכי רגע, הסרי פור לא נגמר. פתאום בא בן-אדם ואומר: ראיתי את הסרט בפאריס עם הטוסיק, ואז איבון פנתה למישטרה ומישטרה ישראל אמרה: אוי ואבוי, ראו את הטוסיק! צריך להקים ועדת-חקירה! ואז מנחם גולן הגיע ארצה, ועצרו אותו. יורם גלובוס הגיע ארצה, ועצרו אותו. את מתארת לעצמך? הכל בגלל הטוסיק.

גולן וגלובוס ישבו ממש בי מעצר?
הם היו צריכים להצהיר שאם יצטרכו לעצור אותם שוב, או להעמיד אותם לדין, הם יתייצבו תוך שלושים יום.
גם אותך עצרה המישטרה?
מה אני אגיד לך? כשהגעתי ארצה די

דווידזון עם אשתו ברוריה ועם השחקנית איבון מיכאלי
אני עד כדי כך זקוק לאשתי, שהיא צריכה לעבוד איתי...